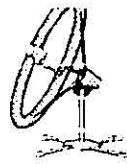

נאום ערפאת בדהיישה/בית-לחם
21 באוקטובר 1996

(אנא הגייה ל-2002) - (21.10.96)

אחי, אחי, אהובי, בני משפחתי, כל בני משפחתי, בני שבטי, כל בני שבטי,
אני מברך אתכם בברכת המאבק, בברכת הלחימה על אדמת המאבק, ועל אדמת
הלחימה ועל אדמת הג'יהאד.
אני מברך אתכם ומושיט יד ללחוץ את הידיים הלוחמות הללו. כן, ללחוץ את
הידיים הלוחמות הללו.
אבל, הבה נדבר ביננו בגילוי לב, אחים. העם הזה נמצא במהפכה נמשכת מאז 1897.
כלומר, מאה שנים מתמשכות מאז התכנס הכינוס הציוני בבזל בשוויץ, לפני מאה
שנים. ואמרו (שם):
"אדמה ללא עם לעם ללא מולדת. אדמה ללא עם לעם ללא מולדת."
ובאה בריטניה עם הבטחתה האומללה, הבטחת בלפור. והיו, והיו, והיו,
והיו... (ארועים נוספים).
והם חשבו שיוכלו לגמור עם העם הפלסטיני. ולסגור את פרשת העם הפלסטיני.
אבל מי, מי יכול לחסל את העם הפלסטיני? עוד לא נולד מי שיכול לחסל את העם
הפלסטיני!
הוא לא יכול!
אנו איננו מכירים, איננו מכירים אלא מלה אחת...:
מאבק, מאבק, מאבק, מאבק, לחימה, לחימה, לחימה,
ג'יהאד, ג'יהאד, ג'יהאד, ג'יהאד.
כן, כן, השלום הוא השלום הפלסטיני במדינה הפלסטינית, כן, השלום הוא השלום
הפלסטיני במדינה הפלסטינית ובירתה ירושלים.
(קהל): הנפש והדם ניתן עבורך, אבו עמאר!
(ערפאת): ניתן בעבורך, פלסטין, פלסטין!
(קהל): הנפש והדם ניתן בעבורך, פלסטין! הנפש והדם ניתן בעבורך, פלסטין!
(ערפאת): אבל נקבע, ועדת הפיסגה הערבית קבעה שכל האופציות פתוחות. ואיש
איננו יכול לעמוד נגד האופציות של האומה הערבית. לחלוטין לא.
"והם יכנסו למסגד (אל-אקצה) כפי שנכנסו אליו בפעם הראשונה."
"אללה לא יפר את הבטחתו. אללה לא יפר את הבטחתו." (קוראן)
אחי, אחי, אני אומר לאהובי האסירים והאסירות ובראשם השיח הנערץ, השיח
הנערץ, השיח הנערץ, אהובנו, אהובנו, אהובנו, אהובנו, אהובנו, אהובנו,
אהובנו, אחמד יאסין. נאמר לו, סבלנות, (כי) מאללה נבקש עזרה. ואנשאלה,
נתפלל איתך ועם כל האסירים והאסירות ב"קיבלה" הראשונה (כיוון התפילה -
ירושלים) ובמקום הקדוש השלישי (ירושלים), ב"קיבלה" הראשונה (כיוון התפילה -
ירושלים) ובמקום הקדוש השלישי (ירושלים).
בירושלים, בירת פלסטין,
בירושלים, בירת פלסטין.

(20.10.96)

קטע מראיון של ערפאת לטלביזיה המצרית
שודר בטלביזיה הפלסטינית 20 באוקטובר 1996

מראיין : "אדוני הנשיא, בישיבה האחרונה הסגורה של הליגה הערבית אני זוכר
שאמרת כי האופציות לפנינו פתוחות. האם אתה סבור...?"

ערפאת : "בוודאי! ואינני מדבר רק בתור פלסטיני, אלא (גם) בתור ערבי. כל
האופציות פתוחות לפני אומתנו הערבית. ואיש איננו יכול לכפות על אומתנו
הערבית להשתחוות או להתכופף."

מראיין : "והאם אתה סבור, אדוני הנשיא, שהאופציות...?"

ערפאת : "אנו מתכופפים רק כאשר אנו מתפללים."

מראיין : "נכון, נכון... האם אתה סבור, אדוני הנשיא, שהאופציות לפניך עדיין
פתוחות? (אמנם) דבריך הוכחו כדברים נכונים, משום שימים (ספורים) אחרי
שדיברת בליגה הערבית, פרצה האינתיפאדה השנייה, והוכח לכל שבכל אופן יש
אופציה אחרת, ואנו מקווים שלא נזדקק לאופציה זו. אבל, האם אדוני מאמין
שהאופציות עדיין פתוחות באותו אופן שתיארת בליגה הערבית?"

ערפאת : "אומר לך משהו - אני אמרתי זאת! ויש ביננו היכרות ותיקה. האם אמרתי
אי פעם משהו (לא נכון) או שהתרגלת לשמוע ממני דברים לא נכונים?"

מראיין : "לא! לא! אני קובע שדיברת אמת בכל (דבריך)."

ערפאת : "אתה מבין, אני נאמן בדברי, ובמיוחד בנושא זה!"

לנסג - ויהי אסכול 20.9.96 הינה יגעה טקווה
[היונים זכר] יל האוסל-י נמנה (פל'ד')
... יגוע יל יגוע